

Марія.

Истина е чи много блещи.

Славчо, изважда діамантътъ отъ пръстѣтъ
на баща си и го дава Маріи.

Вижте го, моля вы, и отъ близу.

Марія.

Наистина е много хубавъ. Свѣтулка като
звѣзда отъ всяка страна. (*иска да повърне
пръстенътъ*).

Славчо, ся испречва предъ нея.

Не, госпожице, той е сега въ добры рѣ-
цѣ. Тейко ми ви го принося даръ.

Грабчо.

Азъ !

Славчо.

Не ли наистина искате да варди този
пръстенъ Марійка въ знакъ на любовъта ви ?

Грабчо, на сына си polegичка.

Какъ ? какво ?

Славчо, Маріи.

Скъпоцѣнно нѣщо ! Тейко ми шепне да
вы накарамъ да го приемнете.

Марія.

Не, моля вы . . .

Славчо, Маріи.

Увѣрявамъ вы чи не е възможно да го
земне назадъ.

Грабчо, самъ.

Діаволытъ мя хващатъ !